

РЕШЕНИЕ

№ 7520

гр. София, 23.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 27.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **7107** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 144 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 32, ал.8 от Закона за развитието на академичния състав в Република България /ЗРАСРБ/.

Образувано е по жалба на Л. Н. Р. срещу Решение по Протокол № 35 от 11.06.2020г. на Факултетен съвет на Факултет по химични технологии в Химикотехнологичен и металургичен университет /ХТМУ/.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на акта. Твърди се, че липсват правни и фактически основания за неговото издаване, както и са допуснати съществени процесуални нарушения. Решението било постановено в противоречие с материалния закон и неговата цел. Кандидатурата на жалбоподателя да заеме академична длъжност „професор” по научната специалност „Химични технологии” /Технология на неорганичните вещества/ била отхвърлена поради неизпълнението на едно „допълнително изискване”, въведено с Правилника за развитие на академичния състав на ХТМУ, а именно – жалбоподателят да бъде включен в регистъра на академичния състав и защитените дисертационни трудове - хабилитирани лица с наукометрични показатели, на Националния център за информация и документация /Н./. С поставянето на това изискване се заобикалял законът, преуреждала се съществуващата законова регламентация. Въвеждането на допълнително условие като правна възможност следвало да бъде единствено благоприятстващо избора на най-добрия кандидат, а не обратното – основание да не бъде избрана кандидатурата му за съответната академична длъжност. Посочва се, доц.

д-р инж. Л. Р. покрива минималните национални изисквания, а неговата кандидатура надхвърля точките по показатели. Твърди се още, че не е отчетен правилно резултатът от проведеното гласуване. Недопустимо било бюлетините без отбелязване на отговор „Да” или „Не”, както и тези, в която фигурират и двата отговора, да бъдат отчетени към отговор „Не”, тъй като от тях не ставала ясна действителната воля на лицето с право на глас. При правилно преброяване на действителните бюлетини с отговор „Да” – 16 бр., и с отговор „Не” – 13 бр., несъмнено би бил отчетен друг избран резултат. Моли да бъде прогласена нищожността на решението или същото бъде отменено, а преписката – върната за ново произнасяне от Факултетния съвет /ФС/ на ХТМУ.

Жалбоподателят Л. Н. Р. е редовно призован, като в проведеното открито съдебно заседание на 27.11.2020г., чрез процесуалния си представител адв. С., поддържа изложеното в жалбата. Претендира присъждане на направените по делото разноски, за което е приложен списък по чл. 80 ГПК.

Ответникът - Факултетен съвет на Факултет по химични технологии в Химикотехнологичен и металургичен университет, не изпраща представител. Постъпило е писмено становище от проф. д-р инж. В. Б., декан на Факултета, в което се заявява, че при избор на професор в състава на ФС следва да присъстват определен брой професори, които при липса в съответния факултет се назначават от Ректора за едно заседание с право на глас. Така на проведеното на 11.06.2020г. заседание с право на глас са били 32 лица от общо 33, от които 6 професори от други факултети.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по допустимостта и основателността на жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235, ал. 2 ГПК във връзка с чл.144 АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

В ДВ, бр. 101/27.12.2019г., е бил обявен конкурс за заемане на академична длъжност „Професор” по научна специалност 5.10 Химични технологии” /Технология на неорганичните вещества/ към Факултет по химични технологии в Химикотехнологичен и металургичен университет.

Видно от протокол № 4-11-1/11.03.2020г. от заседанието на Научното жури, назначено със Заповед № Р-ОХ-126/ 26.02.2020г. на Ректора на ХТМУ, се определя председателят на журито – проф. д-р инж. Н. Д.. Председателят на журито, заедно с членовете – проф. д-р инж. Т. В. и проф. д-р Д. К., са определени за рецензенти.

На 20.05.2020г. е депозирано до Научното жури становище от декана на Факултета по химични технологии, в което се посочва, че преди обявяването на конкурса е изменен Правилникът за развитие на академичния състав на ХТМУ, като е въведено изискването кандидатите за заемане на академична длъжност „професор” да са включени в „Регистър на академичния състав и защитените дисертационни трудове хабилитирани лица с наукометрични показатели” на Н.” /чл. 51, ал. 2, т. 7/. Акцентира се върху обстоятелството, че единственият кандидат в конкурса не отговаря на поставеното изискване.

Видно от протокол № 4-11-2 от заседанието на Научното жури, проведено на 27.05.2020г., се поставя положителна оценка на доц. д-р инж. Л. Р. и се предлага, след проведено явно гласуване и единодушно, да бъде избран да заеме академична длъжност „професор” по научна специалност 5.10 Химични технологии” /Технология на неорганичните вещества/ за нуждите на катедра „Основи на химичната

технология”. Оценката е поставена въз основа на рецензиите на председателя и членовете на журито, определени за рецензенти, и на становищата на останалите членове на журито - проф. д-р инж. С. Д., доц. д-р инж. А. С., проф. д-р Н. К. и проф. д-р инж. Д. Х.. Становищата и рецензиите са публикувани на интернет страницата на ХТМУ

https://uctm.edu/en/scientific-activity/procedures-for-the-acquisition-of-scientific-degrees/procedures-for-academic-positions/item/675-052020_Inr . Обсъдено е и становището на декана. Под протокола и предложението е поставен подписът на председателя на Научното жури, като срещу поставените оценки се е подписал всеки един от членовете на журито.

До Ректора на ХТМУ е представен доклад от Декана на Факултета по химични технологии за включването в състава на ФС еднократно, за заседанието на 11.06.2020г., и на шестима професори с право на глас във връзка с изпълнението на чл. 57 ЗРАСРБ. Със Заповед № Р-ОХ-237/04.06.2020г. на Ректора на ХТМУ е разширен съставът на ФС на Факултета, като са привлечени следните лица: проф. д-р инж. С. Н., проф. д-р инж. Н. Г., проф. д-р инж. Е. С., проф. д-р инж. С. Д., проф. д-р инж. М. Г. и проф. д-р инж. Ц. Ц..

Видно от протокол № 35 от заседание на Факултетния съвет на Факултета по химични технологии, проведено на 11.06.2020 г., на което присъстват 33 членове от общо 34 /кворум – 23, право на глас – 32, брой на присъстващите професори – 11/, не се утвърждава предложението на научното жури доц. д-р инж. Л. Н. Р. да бъде избран да заеме академичната длъжност „професор” по научната специалност 5.10 Химични технологии /Технология на неорганичните вещества/. От всички 32 лица с право на глас, при тайно гласуване - със „за” са гласували 16, с „не” – 13, 2 бюлетини са без маркирани нито един от отговорите и 1 бюлетина е с маркирани и двата отговора. Протоколът е разписан от декана на Факултета и секретар.

Приложено по делото е възражение от жалбоподателя до Ректора на ХТМУ и до Председателя на Контролния съвет, видно от което не било съобразено, че в заключително заседание научното жури, назначено със заповед на Ректора на ХТМУ, е предложило доц. д-р инж. Л. Н. Р. да бъде избран за академична длъжност „професор”. Предложението неправилно не било възприето от ФС, като гласуването било извършено в противоречие с изискването - повече от половината действително бюлетини /обикновено мнозинство/. Възражява се срещу отчитането на резултата. Възражението е отхвърлено като неоснователно от Председателя на Контролния съвет, който формира твърдение, че правилно кандидатът в конкурсната процедура не е избран да заеме съответната академична длъжност.

При така изложената фактическа обстановка Административен съд София-град обосновава следното от правна страна:

Жалбата е процесуално допустима. Съгласно чл. 32, ал. 8 от ЗРАСРБ „всички актове на органите на висшето училище, на научната организация за придобиването на научна степен или за заемането на академичните длъжности по реда на този закон, както и заповедите на министъра на образованието и науката, издавани във връзка с осъществяването на правомощията му по глава четвърта, могат да се обжалват пред съда при условията и по реда на Административнопроцесуалния кодекс”, а съгласно чл. 38 ЗВО „актовете на органите за управление на висшето училище могат да се обжалват пред съда по реда на Административнопроцесуалния кодекс”. „Факултетът е основно звено на висшето училище, което обединява не по-малко от три катедри за

осигуряване на обучението на студенти, докторанти и специализанти в едно или няколко професионални направления от областите на висшето образование, по които висшето училище е акредитирано да провежда обучение” /чл. 26, ал. 1, изр. първо във връзка с 25, ал. 2 ЗВО/. Органи за управление на факултета са общото събрание, факултетният съвет и деканът /чл. 26, ал. 2 ЗВО/, поради което и Решението по Протокол № 35 от 11.06.2020г. на ФС на Факултет по химични технологии в Химикотехнологичен и металургичен университет, притежава белезите на индивидуален административен акт по чл. 21, ал. 1 от АПК, каквато е и константната съдебна практика. Жалбата е подадена от активно легитимирано лице по смисъла на чл.147 АПК - доц. д-р инж. Л. Н. Р., при наличие на правен интерес, в преклузивния 2-месечен срок, удължен в съответствие с чл. 140, ал.1 от АПК, доколкото в оспорвания административен акт не е указано пред кой орган и в какъв срок може да се подаде жалба.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

„При контрола за законосъобразност се преценява съответствието на административния акт със закона, докато при нищожността - тази преценка се свежда до извеждането на един много тежък порок, тежък до степен да направи невъзможно съществуването на акта като такъв. Порокът е толкова тежък, че приравнява административния акт на „правно нищо”, на несъществуващ факт. В същото време този акт създава една привидност на правни последици, които заинтересуваното лице има интерес да отстрани. След като нищожният акт не поражда валидни правни последици, той не би могъл да породи и валидни правни задължения. В същото време следва да е налице за адресата правна възможност да иска от останалите участници в административното правоотношение да се съобразят с това.” /ТР № 3/16.04.2013 г. по т.д. № 1/2012г. на ВАС на РБ, ОСК/.

„Нищожен е само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му не поражда правните последици, към които е насочен, и за да не създава правна привидност, че съществува, при констатиране на основание за нищожност, съдът следва да го отстрани от правния мир чрез прогласяване на неговата нищожност. Съобразно това и с оглед на всеки един от възможните пороци на административните актове /чл. 146, т. 1-т. 5 от АПК/ се обуславят следните изводи: 1. всяка некомпетентност винаги е основание за нищожност на акта; 2. порокът във формата е основание за нищожност, когато неспазването ѝ води до недействителност на акта, приравнява се на липса на форма въобще, а оттам - и на липса на волеизявление; 3. допуснатите съществени нарушения на административнопроизводствените правила, довели до липса на волеизявление /липса на кворум/, когато са повлияли или биха могли да повлияят върху съдържанието на акта, както и когато, ако не бяха допуснати, би могло да се стигне и до друго решение на поставения пред административния орган въпрос, са предпоставка за обявяване нищожността на акта; 4. основание за нищожността на акта е и липсата на законова опора, т.е. липсата на приложима по време, място и лица материалноправна норма при издаването на конкретния административен акт; „пълна липса на предпоставките, визиращи в хипотезата на приложимата материалноправна норма; актът е изцяло лишен от законово основание; актът със същото съдържание не може да бъде издаден въз основа на никакъв закон, от нито един орган; 5. при превратно упражняване на власт. На последно място е изискването за съответствие с целта на закона, което е такова по чл. 146, т. 5 от АПК, като несъответствието на

административния акт с целта на закона обуславя нищожност само тогава, когато преследваната с него цел е различна от законоустановената и не би могла да се постигне с никакъв акт“ /решение № 5462/2018г. по адм. д. № 8476/2017г. на АССГ, оставено в сила с решение № 3923 от 18.03.2019г. по адм. д. № 15051/2018 г., II-ро отд. на ВАС на РБ/.

Съгласно чл. 26, ал. 7 от ЗВО Факултетният съвет се състои не по-малко от 21 членове и включва представители на академичния състав на основен трудов договор, студенти и докторанти, като не по-малко от три четвърти от членовете на факултетния съвет са хабилитирани лица. Съгласно § 1 т. 18 ДР ЗРАСРБ „хабилитирани лица“ са: а) лицата, които заемат или са заемали академичните длъжности „доцент“ или „професор“, с изключение на лицата по чл. 36; б) лицата, придобили научно звание „доцент“, съответно „старши научен сътрудник II степен“ или „професор“, съответно „старши научен сътрудник I степен“ по смисъла на отменения Закон за научните степени и научните звания. Съгласно чл. 29в, ал. 1 и ал. 3 ЗРАСРБ Факултетният съвет може да се произнася по процедури за заемане на академичната длъжност „професор“ само ако поне една трета от състава на съвета с право на глас е от лица, заемащи академичната длъжност „професор“ или притежаващи научната степен „доктор на науките“, като при невъзможност да се изпълни това условие за участие в конкретната процедура за заемане на академичната длъжност „професор“ могат да бъдат привлечени и външни членове, които отговорят на изискванията на цитираната ал. 1 /Заповед № Р-ОХ-237/04.06.2020г. на Ректора на ХТМУ/. В чл. 36а, ал. 1 и ал. 2 от ЗВО е посочено, че заседанията на колективните органи за управление на висшето училище, на неговите основни звена и/или филиали са редовни, ако присъстват две трети от списъчния състав на членовете им, като при определяне на кворума от списъчния състав се изключват лицата в отпуск при временна нетрудоспособност, поради бременност, раждане и осиновяване и за отглеждане на малко дете или в командировка извън страната, както и членовете на съвета на настоятелите, които не присъстват на заседанието. Общият брой на тези лица не може да бъде повече от една четвърт от броя на лицата в списъчния състав. Решенията на колективните органи за управление се вземат с обикновено мнозинство, освен ако в закона е уредено друго /чл. 36а, ал. 3 от ЗВО/. На основание преpraщачата разпоредба на чл. 29в, ал. 4 ЗРАСРБ приложение намира чл. 27а, ал. 2 с. з., съгласно който изборът, включително начинът на гласуване, се провежда при условия и по ред, определени с правилника на висшето училище, като изборът се извършва не по-късно от един месец след получаване на предложението. Уточнено е, че във висшите училища в гласуването участват само членовете на факултетния съвет, които са хабилитирани лица, и лицата, притежаващи образователната и научна степен „доктор“ и/или научната степен „доктор на науките“. Съдържанието на тези норми е възпроизведено в Правилника за придобиване на научни степени и заемане на академични длъжности в ХТМУ, като на основание чл. 57, ал. 4 във връзка чл. 48, ал. 3 от последния изборът се извършва чрез тайно гласуване от членовете на ФС, но само при наличие на кворум от имащите право на глас кандидатът се избира по вишегласие с обикновено мнозинство. Не се оспорва, че произнасянето е направено от ФС - компетентен административен орган по смисъла на чл. 29в във връзка с чл. 27а, ал. 2 от ЗРАСРБ /чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 1 от АПК/. Решение по протокол № 35 от заседание на Факултетния съвет на Факултета по химични технологии, проведено на 11.06.2020г., е взето при наличие на изискуемия кворум /2/3 от списъчния състав - 33 членове от общо 34, брой на

присъстващите професори – 11/. Горното не се оспорва от жалбоподателя, въпреки че по делото липсват доказателства за това кои са членовете на ФС към датата на постановяване на акта, изключени ли са определени лица от него при определяне на кворума /чл. 36а, ал. 1 и ал. 2 от ЗВО/ и кои от тях са имали право на глас.

На второ място, не е налице спазване на разпоредбата на чл. 146, т. 2 във връзка с чл. 59, ал. 2 от АПК. Съгласно чл. 29в, ал. 4 във връзка с чл. 27а, ал. 3 ЗРАСРБ Факултетният съвет може с мотивирано решение да отхвърли направеното от научното жури предложение въз основа на направените изказвания. Решението е обективизирано в писмена форма, посочени са наименованието на органа, който го е издал; адресатът на акта; но са неясни и вътрешно противоречиви фактическите и правните основания, въз основа на които е формирано същото /разпоредителна част по чл. 59, ал. 2, т. 4-т. 5 от АПК/. Преценката спазен ли е материалният закон може да бъде извършена единствено при правилно установена фактическа обстановка въз основа на представените допустими, необходими и относими за разрешаване на спора доказателства. В конкретния случай, съдът е възпрепятстван да съобрази релевантната правна уредба, действаща по време, място и лица, а жалбоподателят – да организира своята защитна теза, доколкото на проведеното заседание на ФС е обсъдено мотивираното предложение на Научното жури, но същото не е прието. Въпреки че са изслушани представители на ФС и е предоставена възможност на кандидата да опровергае критичните забележки, отправени към него по време на заседанието, не е обсъдено твърдението му, че е подал, чрез университета, исканите документи за регистрация в Националния център за информация и документация, нито са събрани доказателства по какъв начин и с какъв резултат е приключила процедурата. При служебно направена проверка във водения от Н. Регистър на академичния състав и защитените дисертационни трудове се установи, че същият е вписан в частта – всички лица на академични длъжности и придобити научни степени, като липсва вписване в частта – хабилитирани лица с наукометрични показатели. Изследване на това обстоятелство не е извършено в хода на административното производство с оглед липсата на представени за това доказателства по преписката. Не се съдържа становището на проф. д-р Н. К. от ИП – БАН, което е възприето от Научното жури, като съдът е възпрепятстван да установи какви са доводите за даване на положителна оценка на кандидата. Не се съдържат и писмени доказателства за проведената среща от доц. Р. Б. с декана на Факултета, Зам. Ректора и едно независимо лице с лицето, което отговаря за регистрацията в Н., по какъв начин е приключила тя и какви са констатациите, направени в нея относно конкретния избор на професор. Въпреки това, без да са посочени конкретните правни основания, е

обективиран крайният извод – да не бъде утвърдено предложението на научното жури доц. д-р инж. Л. Н. Р. да бъде избран да заеме академичната длъжност „професор” по научната специалност 5.10 Химични технологии /Технология на неорганичните вещества/. Единствено в началото на заседанието Д. на Факултета в изложението си е посочил разпоредбата на чл. 51, ал. 2, т. 7 от Правилника, без да е посочено законово основание за приложението на тази норма. Мотивите могат да бъдат изложени и отделно от самия акт, което като не е осъществено така, че в достатъчна степен да са защитени правата, свободите и законните интереси на лицето, води до неспазване на законоустановената форма на атакувания административен акт.

В ТР № 16/31.03.1975г. на ОСГК на Върховния съд е посочено, че „мотивите не е необходимо обаче да съвпадат по време издаването на административния акт или отказа и излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт. /.../ Не съществува пречка мотивите да бъдат изложени и допълнително, след издаването на административния акт, стига да се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране на индивидуалните административни актове и отказите за издаване на такива”.

„Мотивите към административен акт представляват конкретни фактически и правни основания. Това е изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, сега възпроизведено и в чл. 27а, ал. 3 от ЗРАСРБ /ДВ, бр. 30/2018г. в сила от 04.05.2018г./. По делото няма спор, че ФС действа в условията на оперативна самостоятелност, което не го освобождава от задължението да мотивира решението си, предвид разпоредбата на чл. 169 от АПК. Това означава, че не е достатъчно да е отразено в протокола, че е имало дискусия, а да са отразени като съдържание отрицателни становища на членовете на ФС, които са обосנוвали крайния отрицателен вот. Мотивите към решението на НЖ може да бъдат мотиви към решението на ФС, само ако резултатите от двете фази на конкурсната процедура съвпадаха, какъвто не е настоящия случай“. Така вж. Решение № 10160 от 23.07.2020г. по адм. дело № 12061/2019г., V отд. на ВАС на РБ.

На трето място, съдът дължи произнасяне и по законосъобразността на акта на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК. Мотивирането на акта следва да бъде разгледано в съответствие с правилата за провеждане на процедурата пред

административния орган, доколкото същественото им нарушаване води до ограничаване правото на защита и правото на участие в административния процес на заинтересованите лица. Съдебната практика и теорията са константни в разбирането, че процесуалните нарушения в административното производство са съществени, само ако са се отразили на правилността на крайните фактически и правни изводи на административния орган. Преценката за това е свързана и с изследване на материално-правните предпоставки за постановяване на оспореното решение. Следва да се посочи при това, че то е предмет на изследване относно неговата валидност - доколко допуснатите, както процесуални нарушения, така и неспазването на материалния закон, са довели до неправилно формиране на разпоредителната воля на административния орган.

Тълкуването на разпоредбите на ЗРАСРБ, Правилника за неговото прилагане, ЗВО и Правилника за придобиване на научни степени и заемане на академични длъжности в ХТМУ сочи на два съществени елемента от значение за заемане на академичната длъжност „професор”, всеки от които е със своята относителна самостоятелност, като от значение за това е кумулативното им проявление, а именно: конкурс и избор. Процедурата по конкурса е регламентирана в раздел IV във връзка с раздел III от глава III ЗРАСРБ, като тя обхваща няколко етапа, сред които основните са: решение за провеждане на конкурс и обявяването на конкурса в ДВ; определяне на Научно жури; допускане и уведомяване на кандидатите за допускането им до конкурса; изготвяне на рецензии и становища от членовете на Научното жури; провеждане на заседание, в което се взема решение за кандидата, който е спечелил конкурса и изготвяне на мотивирано предложение до ФС за избор. Изборът е самостоятелен етап от процедурата, като той се осъществява чрез гласуване на Факултетния съвет. Гласуването по своята същност е субективно право и задължение на членовете на Факултетния съвет във връзка с правомощието на съвета по чл. 29в, ал. 4 във връзка с чл. 27а ЗРАСРБ. Осъществява се чрез изразяване на положителен или отрицателен вот към кандидата. В конкретната хипотеза от 32 гласували членове на Факултетния съвет, доц. д-р инж. Л. Н. Р. е подкрепен с 16 гласа „за”. Разграничаването на тези два самостоятелни етапа е от значение, доколкото заемането на длъжността не може да се осъществи без кандидатът да е допуснат и оценен в конкурса, и без същият да е избран чрез гласуване от ФС. Само при кумулативното осъществяване на двата етапа се постига ефекта на заемането на длъжността.

Съгласно чл. 48, ал. 1 и ал. 3 ЗВО длъжностите на

научно-преподавателския състав във висшите училища са: 1. за хабилитирани преподаватели - доцент и професор; 2. за нехабилитирани преподаватели - асистент и главен асистент, които академични длъжности се заемат при условията и по реда на ЗРАСРБ и на правилниците на висшите училища /чл. 2, ал. 3 ЗРАСРБ/. Кандидатите за заемане на академичната длъжност „професор” трябва да отговарят на следните условия: 1. да са придобили образователната и научна степен „доктор”, която за специалностите от регулираните професии трябва да бъде от същата специалност; 2. да са заемали академичната длъжност „доцент” в същото или в друго висше училище или научна организация не по-малко от две академични години или не по-малко от пет години: а) да са били преподаватели, включително хонорувани, или членове на научноизследователски екип в същото или в друго висше училище или научна организация, или б) да са упражнявали художественотворческа дейност, или в) да са били специалисти от практиката и да имат доказани постижения в своята област; 3. да са представили публикуван монографичен труд или равностойни публикации в специализирани научни издания или доказателства за съответни на тях художественотворчески постижения в областта на изкуствата, които да не повтарят представените за придобиване на образователната и научна степен „доктор”, на научната степен „доктор на науките” и за заемане на академичната длъжност „доцент”; 4. да са представили други оригинални научноизследователски трудове, публикации, изобретения и други научни и научно-приложни разработки или художественотворчески постижения, които се оценяват по съвкупност; 5. да отговарят на минималните национални изисквания по чл. 2б, ал. 2 и 3, съответно на изискванията по чл. 2б, ал. 5; 6. да нямат доказано по законоустановения ред плагиатство в научните трудове. Ако кандидатите не са заемали академичната длъжност „доцент”, те трябва да представят още един публикуван монографичен труд или равностойни публикации в специализирани научни издания или съответни на тях доказателства за художественотворчески постижения в областта на изкуствата, които да не повтарят представените за придобиване на образователната и научна степен „доктор” и научната степен „доктор на науките” /чл. 29, ал. 1 и ал. 2 ЗРАСРБ/.

При тълкуването на цитираните разпоредби се установява, че липсва формалното изискване, поставено в Правилника на ХТМУ, за вписване в регистъра по чл. 2а ЗРАСРБ. Подобно препращане към изискванията в Правилника се осъществява чрез разпоредбата на чл. 2б, ал. 5 ЗРАСРБ, както и изречение второ на чл. 15, ал. 1 ЗРАСРБ, съгласно което с

правилниците на висшите училища и научните организации могат да бъдат определени и допълнителни изисквания за заемане на академичните длъжности „главен асистент”, „доцент” и „професор”, отразяващи спецификата на отделните професионални направления.

Решенията за обявяване на конкурси за заемане на длъжностите по чл. 48 се вземат от академичния съвет по предложения на основните звена и/или филиалите на висшето училище /чл. 50, ал. 1 във връзка с чл. 26, ал. 8, т. 2, б. „в” ЗВО/. В конкретния случай, въпреки изричното указание на съда ФС на Факултета по химични технологии да комплектува административната преписка по чл. 152, ал. 4 АПК, не са приложени по делото предложението на основното звено по смисъла на чл. 25, ал. 2 ЗВО, нито решението на академичния съвет за обявяване на конкурса.

Спазени са разпоредбите на чл. 50, ал. 2 ЗВО във връзка с чл. 3, ал. 1 и ал. 2 и чл. 29, ал. 4 и ал. 5 ЗРАСРБ, конкурсът е обявен в ДВ, бр. 101/29.12.2017г., а документи в конкурса „професор” по научната специалност 5.10 Химични технологии /Технология на неорганичните вещества са подадени от доц. д-р инж. Л. Н. Р..

Липсват по делото доказателства, че по см. на чл. 56 във връзка с чл. 48 ал.2 ППЗРАСРБ, е назначена Комисия за проверка на изискванията за допустимост с изключение на минималните национални изисквания и на изискванията по чл. 1а, ал. 2 ППЗРАСРБ, които се проверяват от Научното жури по смисъла на чл. 4, ал. 8, т. 2 във връзка с чл. 3, ал. 3 във връзка с чл. 2б, ал. 2 и 3, съответно на изискванията по чл. 2б, ал. 5 ЗРАСРБ. Назначаването на нарочна комисия за проверка на документите произтича като задължение от разпоредбата на чл. 29в, ал. 4 ЗРАСРБ, която препраща към раздел III към Глава Трета „Условия и ред за заемане на академичната длъжност „доцент”, следователно – към раздел III към Глава Трета от ППЗРАСРБ, в който се съдържа чл. 56, препращащ към чл. 48. Последните се прилагат и по силата на препращането, чрез разпоредбата на чл. 62, ал. 1 ППЗРАСРБ, сочеща приложимост глава трета, раздел IV от ЗРАСРБ. При това ирелевантно е обстоятелството, че препращането към раздел III към Глава Трета от ППЗРАСРБ е отпаднало с отмяната на чл. 62, ал. 2 ППЗРАСРБ /ДВ, бр.19 от 8 Март 2011г./. В конкретния случай се установи, че Правилникът за придобиване на научни степени и заемане на академични длъжности в ХТМУ не е съобразен с ППЗРАСРБ, като не предвижда назначаването на нарочна комисия по см. на чл. 56 във връзка с чл. 48 ал.2 ППЗРАСРБ. При провеждане на конкретната процедура е допуснато нарушение на подзаконов нормативен акт по прилагането на закон, какъвто е ППЗРАСРБ. Вярно е, че съгласно § 43 ПЗР ЗИД ЗРАСРБ Правилникът за

придобиване на научни степени и заемане на академични длъжности в ХТМУ е актуализиран с новите законови изисквания, но никъде в него не се открива изрична разпоредба за назначаването на комисия за допустимост на кандидата с оглед подадените от него документи, вкл. и наличието на писмени доказателства за включването му в „Регистър на академичния състав и защитените дисертационни трудове хабилитирани лица с наукометрични показатели” на Н.” съгласно чл. 51, ал. 2, т. 7 от Правилника на ХТМУ. Включването в този регистър е безспорно изискване, поставено допълнително в Правилника на основание чл. 2б, ал. 5 ЗРАСРБ, *но на ниво допустимост на кандидата е било необходимо да се установи формалното изпълнение на горното чрез предоставянето на удостоверяващи за това доказателства и проверка за наличието им в документите на кандидата.* Отделно, следва да се има предвид разграничението в правомощията на двата органа /комисия и научно жури/ относно преценката за съответствие на кандидатите със задължителните изисквания за допускане до конкурс. Доколкото Комисията проверява дали са изпълнени формалните изисквания за допустимост, извън минималните национални изисквания и тези по чл. 1а, ал. 2 ППЗРАСРБ, то при констатиране на тяхното изпълнение Комисията се произнася с решение за допускане на кандидата до участие в конкурс, който вече се провежда от научното жури. Тези формални изисквания за допустимост, освен наличието на конкретни документи, посочени и в Правилника на ХТМУ, са ясно разписани в разпоредбата на чл. 29, ал. 1, т. 1-т. 3, т. 4, т. 6 ЗРАСРБ. *При провеждането на процедурата – предмет на спора, не е направено разграничение на тези две фази на допустимост и в какво се изразява тя, каква точно проверка се извършва и с какъв акт тя завършва, което представлява процесуално нарушение, от категорията на съществените /вж. Решение № 2270/11.11.2019г. по адм. дело № 1945/2019г. от Административен съд-Пловдив, оставено в сила с решение № 11224/24.08.2020г. по дело № 1177/2020г. на ВАС на РБ, V-то отделение; Решение № 15122/08.12.2020г. по адм. дело № 8608/2020г. на ВАС на РБ, V-то отделение/.*

Оценяването на кандидатите за академичната длъжност „професор” е извършено от научно жури, чийто състав е определен със Заповед № Р-ОХ-126/ 26.02.2020г. на Ректора на ХТМУ, която не е представена по делото. Не са приложени предложението на първичното звено /катедра „Основи на химичната технология”/ и утвърждаването му от ФС /§ 1, т. 6 ДР ЗРАСРБ; чл. 4, ал. 1 ЗРАСРБ/. Не става ясно и дали са определени резервни членове, което е поставено като изискване с разпоредбата на чл. 4, ал. 3 ЗРАСРБ. /Така вж. Решение № 10682 от 28.08.2017г. по адм. дело

№ 12123/2016г., VII-мо. на ВАС на РБ/. Въпреки това, не се доказва някоя от хипотезите по чл. 4, ал. 5 ЗРАСРБ – предпоставка едно лице да не бъде включено в състава на Научното жури, в частност за членове на научното жури не са избрани лица, които са свързани лица по смисъла на § 1, т. 5 от ДР ЗРАСРБ с кандидата за заемане на академична длъжност или по отношение на него да имат конфликт на интереси /§ 1, т. 2а, т. 3 и т. 4 ДР ЗРАСРБ/. На своето първо заседание – 11.03.2020г., съгласно чл. 29в, ал. 4 във връзка с чл. 26, ал. 3, изр. първо и чл. 29а, ал. 1 ЗРАСРБ научното жури е избрало един от членовете си за председател и определило от състава си рецензенти /чл. 4, ал. 8 от ЗРАСРБ/. В протокола, се сочи лицето проф. С., която „се съгласи да изготви рецензия”. В състава на журито и видно от изготвените рецензии липсва проф. С., а рецензенти са: проф. д-н инж. Н. Д., проф. д-н инж. Т. В. и проф. д-р Д. К.. Изготвени са и четири становища /чл. 29а, ал. 1 ЗРАСРБ/. Рецензиите и становищата не са приобщени към преписката, а всички са публикувани на интернет страницата на висшето училище, без доказателства към кой момент е станало това. Възпрепятства се проверката за спазване разпоредбата на чл. 27, ал. 1 ЗРАСРБ, че в срок до един месец преди заключителното заседание на научното жури на интернет страницата на съответното висше училище се публикуват рецензиите и становищата на членовете на журито, обезпечаваща правото на кандидата в конкурса да изрази своята позиция при сочени факти, засягащи неблагоприятно неговата правна сфера /Решение № 4134/11.04.2016г. по дело № 6864/2015 г. на ВАС на РБ, VII-мо отделение/. Доказателства, че са постъпили писмени отговори на кандидата на критичните бележки в рецензиите, не са представени по преписката с оглед необходимостта да бъдат съобразени от Научното жури преди формиране на неговото окончателно решение. Въпреки това, допуснатото процесуално нарушение не е от категорията на съществените, тъй като липсва друг кандидат в процедурата за заемане на академичната длъжност, а жалбоподателят в настоящото производство е получил положителна оценка.

Решенията на журито се приемат с явно гласуване и обикновено мнозинство /чл. 4, ал. 9 ЗРАСРБ/. Решенията на журито могат да се вземат и неписмено, като се ползват съответните технически средства – телефон, електронна поща и конферентна връзка /чл. 2, ал. 5 ППЗРАСРБ; Решение № 3115 от 20.03.2015г. по адм. дело № 9386/2014 г., VII отд. на ВАС на РБ/. В случая заключителното заседание на Научното жури е проведено на 27.05.2018г. в пълен състав на неговите членове. В протокола, съставен в хода на заседанието, не се съдържат данни

единственият кандидат да е направил кратко представяне по избрана от него тема, съответстваща на обявения конкурс, да е отговорил на бележките, посочени в рецензиите и становищата, както и на отправените към него въпроси от членовете на научното жури. Въпреки, че е допуснато процесуално нарушение, то не е от категорията на съществениите, тъй като след обсъждане е формирана обща „положителна” оценка за кандидата, единодушно при явно гласуване от всички членове на Научното жури.

Съгласно препащаща норма на чл. 29в, ал. 4 ЗРАСРБ „за неуредените въпроси относно реда за заемане на академичната длъжност „професор” се прилагат съответно разпоредбите на раздел III, глава III. Поради това приложение намира чл. 27а от с.з., съгласно която разпоредба „журиро класира кандидатите с явно гласуване и ги предлага за избор от факултетния съвет. Предложението до съвета се изготвя от председателя на научното жури и се подписва от всички членове в 7-дневен срок”. Единодушно е одобрен проектът на мотивираното предложение до ФС на Факултета по химични технологии, ХТМУ, върху който са поставили подписите си председателят и останалите шестима членове на Научното жури.

Факултетният съвет се е произнесъл в едномесечен срок след получаване на предложението /чл. 29в, ал. 4 във връзка с чл. 27а, ал. 2 от ЗРАСРБ/. В случая, обаче, ФС не е избрал предложението от Научното жури кандидат. Първо е проведено гласуване за спазване разпоредбите на Правилника на ХТМУ, без да е изяснено какво е конкретното предложение, направено от Декана. Неясно защо е посочено, че предложението касае мотивирано отхвърляне на предложението на Научното жури, ако последното се основава на нарушение на правилника на ХТМУ за избор на академичната длъжност. Разпоредбата на чл. 29в, ал. 4 във връзка с чл. 27а, ал. 3 от ЗРАСРБ предоставя възможност на ФС въз основа на направените изказвания да отхвърли с мотивирано решение направеното от научното жури предложение. Мотиви, както се посочи по-горе липсват. На следващо място, първото гласуване е осъществено явно и касае спазването на разпоредбите на Правилника на ХТМУ. Не е уточнено дали се отнася за спазването на конкретни разпоредби на Правилника или същия в цялост, тъй като с него се въвеждат редът и условията за заемане на академични длъжности. Тълкува се от Декана на Факултета, че „който гласува „за”, гласува за правилника, който е „против” означава, че гласува против правилника”. В съответствие с нормата на чл. 36а, ал. 3 от ЗВО /решенията на колективните органи за управление се вземат с обикновено мнозинство, доколкото в закона не е

уредено друго/, с 15 гласа „за” по-малко от изискуемото мнозинство 16+1 от присъстващите на заседанието на 11.06.2020г. с право на глас – 32 членове на ФС, се обективира извод, че „предложението не се приема”, отново без да се уточнява какво е то. Не става ясно каква е действителната воля на колективния орган и в частност дали спрямо кандидата ще се прилага допълнителното изискване, въведено в Правилника.

Неправилно е възприета като „против” волята на лицата с упражнено право на глас „въздържал се”, тъй като семантичното значение на съчетанието обуславя извод за липсата на конкретен утвърдителен или негативен отговор. В последното тайно гласуване от всички 32 лица с право на глас със „за“ са гласували 16, с „не“ – 13, 2 бюлетини са били без маркирани нито един от отговорите и 1 бюлетина е с отбелязани и двата отговора. Неправилно се приема от административния орган и, че бюлетините без маркиран отговор или с маркирани и двата отговора означават „против” избора на кандидат, тъй като те не обективират волята на лицето с право на глас, а са невалидни. От тях не може да се установи волята на членовете на ФС дали гласуват утвърдително или отрицателно на предложението на Научното жури.

Волеизявлението и мотивите на решението на ФС не могат да бъдат заместени с тълкувания или съждения от страна на съда, или страните в процеса. Недопустимо е съдът в хода на съдебното производство да установява или предполага каква е била действителната воля на административния орган за издаване на обжалвания акт с посоченото съдържание. Неточности и неяснота в решението на колективния орган, по отношение на проведената процедура, както и в неговото съдържание не биха могли да бъдат отстранявани от съда. С оглед правомощията на ФС, предоставени със ЗРАСРБ и ЗВО да регулира определени отношения, то не следва по пътя на тълкуване да се извежда неговата воля при вземане на конкретни решения. Тя трябва да е недвусмислена и разбираема и позволяваща осъществяване на съдебен контрол за законосъобразност. Неяснотата на вложеното в процесното решение волеизявление на административния орган го опорочава съществено, до степен на неизпълнимост, което го прави и нищожно. Така вж. решение № 1553 от 11.07.2016 г. по адм. дело № 1142/2016 г. на Административен съд – Варна, оставено в сила с решение № 10618/24.08.2017 г. по дело № 11615/2016 г. на ВАС на РБ, VII-мо отделение/.

Съдът намира за необходимо да уточни, че гласуване за спазване на правилника не е следвало да бъде извършвано, тъй като неговата приложимост се обуславя от препаращите норми на ЗРАСРБ и

ППЗРАСРБ. Относитима ли е конкретната разпореда на чл. 51, ал. 2, т. 7 от Правилника на ХТМУ – допълнително поставено като изискване към кандидатите за заемане на академична длъжност, е въпрос по съществуването на спора и по него всеки от членовете с право на глас е следвало да вземе отношение при окончателното гласуване, не и в междинното такова, което е въведено без явни съображения от Декана на Факултета. Когато се установи, че не е спазено допълнителното изискване е следвало да бъдат изложени подробни мотиви, придружаващи гласуването, защо не се приема предложението на Научното жури и не се избира за професор съответният кандидат. От гореизложеното се формира извод за осъществено гласуване по един и същи въпрос два пъти, като волята на административния орган не може да бъде изведена до степен, за да е понятно и несъмнено как е формирано решението да не се утвърди предложението на Научното жури за избор на доц. д-р инж. Л. Н. Р. за „професор”. Който е бил против кандидатурата на жалбоподателя, е следвало да се мотивира обосновано, а при упражняване правото си на глас да гласува „против”.

В този контекст, когато ФС приема направено от Научното жури предложение, за достатъчни мотиви на решението на ФС се смятат съображенията на предлагащия /експертен помощен/ орган, т. е. при мотивирана положителна оценка от Научното жури, последвана от положителен вот на ФС, изборът на ФС се счита за мотивиран дори в самото решение да не е изложена обосновка, тъй като мотивите в тази хипотеза се извличат от подготвителните документи /аргументите в предложението на НЖ, становищата и рецензиите на неговите членове/ - чл. 59, ал. 2, т. 4 и т. 5 АПК /Решение № 3869 от 20.03.2013г. по адм.дело № 1060/2013 г., VII отд. на ВАС на РБ; Решение 7438/20.05.2019г. по адм. дело № 11453/2018г. на ВАС на РБ, VII-мо отделение; Решение № 13200 от 23.10.2020г. по адм. дело № 7839/2020 г., V отд. на ВАС на РБ/.

„ФС в качеството му на решаващ орган не е обвързан от становището и предложението на Научното жури, като не е длъжен да гласува „за” това предложение. Приемането на обратното поставя ФС в положение на обвързана компетентност в зависимост от решението на Научното жури. Възможността за вземане на самостоятелно решение на ФС е гаранция за академичната автономия на висшето училище” /Решение № 5738/14.05.2016г. по адм.дело № 9603/2015г. на ВАС на РБ, VII отделение; Решение № 8054 от 01.07.2016г. по адм. дело № 10916/2015г., VII отд. на ВАС на РБ/. В цитираните решения на касационната инстанция са изложени и следните мотиви, които се възприемат от настоящата съдебна инстанция и са относими и към

процесния казус: „спазването на процедурата по конкурса за длъжността не изключва правото на ФС да вземе решение за избор на друг, различен от предложението от Научното жури кандидат; да не избере нито един от тях, да не избере единствен кандидат или да избере единствен кандидат при отрицателен вот на Научното жури. Решението на ФС следва на самостоятелно основание да е съобразено с качествата на кандидатите съобразно заложените критерии за оценка. В тази насока, при спазена процедура по конкурса, мотивите на решението на ФС се извличат от подготвителните документи – аргументите в предложението на научното жури, становищата и рецензиите на неговите членове, автобиографиите на кандидатите”. Научното жури е предложило кандидат за заемане на съответната академична длъжност, което е само предпоставка компетентният орган- ФС, да направи своя избор. Именно на ФС законодателят е възложил правомощието да проведе гласуване и резултатът от него да е юридическият факт, от който възниква заемането на съответната академична длъжност. Дали ФС, при наличието на повече от един кандидат, ще се съобрази с мотивираното предложение на журито или не, е въпрос на негово решение и израз на оперативната му самостоятелност /В тази насока е и Решение № 11 от 05.10.2010 г. на КС на РБ, решение № 3397/19.05.2017г. на по адм.дело № 283/2017г. на АССГ, оставено в сила с решение № 7545/06.06.2018г. по дело № 12897/2017 г. на ВАС на РБ, VII-мо отделение/.

В този смисъл са и мотивите на решение № 305 от 20.11.2017г. по адм.дело № 349/2017 г. на Административен съд Стара Загора, оставено в сила с решение № 8895/29.06.2018г. по адм. дело № 518/2018 г. на ВАС на РБ, VII-мо отделение: „От друга страна, с Решение № 11 от 5.10.2010 г. Конституционния съд на Република България дефинира, че “със своите решения научните журита установяват права”. Т.е. същите имат правоустановяващ за спазването на законовите изисквания от съответните кандидати. Което, в контекста на разпоредбата на чл. 29б ЗРАСРБ, определяща компетентостта им да оценяват само на база критериите по чл. 29 и нормата на чл. 27а, ал. 2 от ЗАРСРБ, предвиждаща предложението на журито, като необходима за производството предпоставка, налага обобщаващият извод, че научното жури разполага с компетенцията да прецени и оцени годността на кандидата да бъде избран от Факултетния съвет“.

С оглед утвърдилата се съдебна практика е необходимо излагането на подробни мотиви, в резултат на които е обективирана и волята на ФС, така че да не съобрази с предложението на Научното жури /Решение № 13141 от 01.11.2017г. по адм. дело № 13074/2016г., VII-мо отд. на ВАС на

РБ; Решение № 6146 от 17.05.2017г. по адм. дело № 1948/2017г., VII-мо отд. на ВАС/.

На следващо място, при провеждане на процедурата за избор на кандидат за заемане на академична длъжност „професор“ следва да се има предвид Решение на КС № 11/05.10.2010г. по к. дело № 13/2010г. Конституционният съд е изтъкнал в него, че „с подзаконовни актове е недопустимо да се дава първична правна уредба, т. к. те имат вторичен характер и се издават въз основа и в изпълнение на закона (чл. 114 Конституцията). Самата природа на подзаконовия акт предполага наличието на съответни правила в закона, а не създаване на тези правила от подзаконовия акт. Законът е общ нормативен акт с най-висок ранг в йерархията на нормативните актове, т. к. урежда първично или въз основа на Конституцията обществени отношения, които се поддават на трайна уредба, според предмета или субектите (чл. 3 от Закона за нормативните актове). Недопустимо е предоставяне на възможността на висшите училища и научните организации с вътрешни правилници да уреждат основни елементи на отношенията, свързани с придобиването на научни степени и заемането на академични длъжности. По същество това е законодателна делегация, която е недопустима по действащия основен закон. От друга страна, недопустимо е да се обвързва уредбата относно условията за придобиване на права, особено тези, които трябва да имат стабилна уредба и действие на цялата територия на Република България, с правилници на висшите училища. Доколкото става дума за правни последици, важими за всички висши училища и научни организации, очевидно вътрешните правилници не могат да бъдат годен източник на такава правна уредба“ /Решение № 8791 от 03.07.2020г. по адм. дело № 647/2020г., VII-мо отд. на ВАС/.

В този смисъл на изследване подлежи и поставеното с Правилника на ХТМУ изискване кандидатът в процедурата да бъде вписан в „Регистър на академичния състав и защитените дисертационни трудове хабилитирани лица с наукометрични показатели” на Н.” /чл. 51, ал. 2, т. 7/. Нито в закона, нито в правилника за неговото прилагане, е поставено подобно изискване. Единствено в чл. 2а, ал. 1 ЗРАСРБ е посочено, че Министерът на образованието и науката чрез Националния център за информация и документация създава и поддържа публичен регистър като електронна база данни, в който се вписват: 1. лицата, придобили образователна и научна степен „доктор“ и/или научната степен „доктор на науките“ във висше училище или научна организация в Република България; 2. защитените дисертационни трудове, и 3. хабилитираните лица в Република България, за което има и издадена нарочна наредба /чл.

2а, ал. 10 с. з./.

Както бе посочено и по-горе, липсват по делото доказателства за вписването на жалбоподателя в регистъра, който се изисква по смисъла на чл. 51, ал. 2, т. 7 от Правилника на ХТМУ, както и дали и как е завършила процедурата по вписването му, съответно – къде е разписано нормативно изискването за вписване в този регистър, доколкото Л. Р. безспорно попада в обхвата на понятието „хабилитирани лица“, доцент е и вписан в една от частите на регистъра, воден от Н..

С цитираното решение на КС на РБ е обявена за противоконституционна разпоредбата на чл. 1, ал. 3 ЗРАСРБ, която има следното съдържание: „конкретните условия и ред за придобиване на научни степени и за заемане на академични длъжности се определят със съответните правилници на висшите училища и научните организации при спазване на единните държавни изисквания“ /аналогично на чл. 2б, ал. 5 - нов, чл. 15, ал. 1 ЗРАСРБ/. Като тук е мястото и да се акцентира върху обстоятелството кои са конкретните условия, поставени с правилника на ХТМУ за избор на академичната длъжност „професор“. Следва да се посочи, че „правилниците на висшите училища и на научните организации са особени вътрешни актове, които са задължителни за колективите им, като целта им е да организират различни аспекти на тяхната учебна и научна дейност. Самата Конституция насърчава подобен подход, доколкото тя признава на висшите училища правото на академична автономия (чл. 53, ал. 4). Няма пречка законодателят да даде право на висшите училища и на научните организации да въвеждат в своите вътрешни правилници допълнителни изисквания, след като той е създал първична правна уредба, съдържаща се в закона. На основата на законовите норми могат да бъдат създавани други специфични изисквания по отношение на вътрешната организация и дейността на съответните образователни и научни институции. Но преди да възложи на висшите училища и научните организации да създават такива правила в своите правилници относно условията за придобиване на научни степени и заемане на академични длъжности, законът, предвид предмета на материята, а именно да се определят условията за придобиване на права от академичния състав, трябва да установи фундамента на правната уредба, върху който да се "надградят" вътрешните правилници, като се отчетат спецификата на научната област или научното направление, в което те развиват своята дейност. /.../ От друга страна, недопустимо е да се обвързва предоставянето на уредбата относно условията за придобиване на права, особено тези, които трябва да имат стабилна уредба и действие на цялата територия на държавата, на правилниците на висшите училища, с правото на академична автономия, което чл. 53, ал. 4

от Конституцията им предоставя. Доколкото става дума за правни последици, които важат за всички висши училища и научни организации, очевидно е, че вътрешните правилници не могат да създават такава правна уредба“.

В заключение, доказва се, че макар и административният акт да е издаден от надлежен орган, страда от толкова тежък и нетърпим от закона порок – неясно изразена воля от лицата с право на глас, така че не може да породи целените правни последици, т.е. съставлява „правно нищо“. Решение по Протокол № 35 от 11.06.2020г. на Факултетен съвет на Факултет по химични технологии в Химикотехнологичен и металургичен университет, с което доц. д-р инж. Л. Н. Р. не е избран да заеме академичната длъжност „професор“ по научната специалност 5.10 Химични технологии /Технология на неорганичните вещества/, е нищожен административен акт, поради което жалбата следва да бъде уважена като основателна, а преписката – върната за ново произнасяне от компетентния административен орган при спазване на условията и реда за провеждане на процедурите за заемане на академичната длъжност „професор“, чрез провеждане на ново заседание и мотивиране волята на неговите членове в случай на несъгласие с предложението на Научното жури.

С оглед изхода от спора и чл. 143, ал. 1 от АПК в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноси в размер на 660.00 /шестстотин и шестдесет/ лева, представляващи заплатените държавна такса за образуване на дело и адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие, които са поискани своевременно, с нарочен списък по чл. 80 ГПК, с приложени към него доказателства за извършването им.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, **Административен съд София-град**, II-ро отделение, 22-и състав,

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Решение по Протокол № 35 от 11.06.2020г. на Факултетен съвет на Факултет по химични технологии в Химикотехнологичен и металургичен университет по жалбата на Л. Н. Р..

ВРЪЩА преписката на Факултетния съвет на Факултет по химични технологии в Химикотехнологичен и металургичен университет

за ново произнасяне в съответствие със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона, изложени в мотивите на съдебния акт.

ОСЪЖДА Химикотехнологичен и металургичен университет с адрес: [населено място], [улица] да заплати на Л. Н. Р. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес] сумата в размер на 660.00 /шестстотин и шестдесет/ лева на основание чл.143 ал.1 от АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд на Република България.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

Съдия: